

[Glistrup.]

gynder at forberede det næste års, men bevarer, om vi skal flytte det en måned eller to, det kan man diskutere, men det her er bare princippet, hvor vi siger, hvad vi mener må være den rigtige frist.

Men, siges det så af hr. Steen Folke og af skatteministeren og mange andre som det fjerde argument: er det ikke at gavne selvstændige erhvervsdrivende? Hermed sætter man jo faktisk idiotstemplet på ryggen af skattevæsenets personale. Hvis vi først fik en sådan lov, så siger det sig selv, at så vil skattevæsenets personale indrette sig efter at gå på de væsentlige sager, erhvervsdrivendes sager, i tide og sørge for at tilrettelægge deres arbejde hensigtsmæssigt. Hvis ellers man har en fornuftig arbejdsledelse i skattevæsenet, så er der ikke skygge af hold i det, man siger om, at det særligt er de selvstændige erhvervsdrivende, der skulle profitere.

Så kommer skatteministeren for det femte med en indvending, som vi kan sige også har kostet os megen overvejelse, nemlig om man skulle undtage de såkaldte bevidste skatteunddragelser. Når vi ikke har gjort det, så er det, fordi vi opfatter dette forslag som først og fremmest et forslag til beskyttelse af rengøringskoner og dermed ligestillede, som jo i de juridiske terminologier er dem, der er de bevidste skatteunddragere. Derfor har vores valg været det, der fremgår af forslaget. Vi har lige præcis den stik modsatte opfattelse af disse, skal vi sige ikke særligt dybtgående analyser, som hr. Knud Jespersen m.fl. gjorde sig til talsmand for heroppefra.

Hr. Gudme og skatteministeren mente, at personalebehovet ville blive større, men det er, fordi de ikke kender til moderne arbejdsledelse. Hvis man virkelig sørger for med et hensigtsmæssigt tilrettelagt personaleantal over en passende periode at få løst problemerne, så kan man løse meget mere end ved de tomgangssysler, man kører i øjeblikket i skattevæsenet, fordi man har disse uendelige frister og kan køre tingene igennem.

Så kommer problemet om nettoprovenutab. Hvad tror skatteministeren en sådan typisk skattesag reelt koster samfundet om, hvorvidt værdien af privat kørsel skal være 4.000 kr. eller 7.000 kr.? Den koster 30.000,

40.000, 50.000 kr., så der er direkte penge at hente på at skære disse ting væk.

Endelig som det ottende og sidste argument, som vi fik gentaget her i dag fra modstandernes side — det var hr. Karl Nielsen og hr. Hagen Hagensen, der var inde på det: ja men vi kan jo bare gøre de lokale myndigheders afgørelser endelige, eller vi kan bare fastsætte et klagegebyr eller afskære småsager fra at blive påklaget osv., altså man kan bare løse problemet ved at gå den vej og give borgerne dårlig service. Ja, det er en holdning, men det er bare ikke fremskridtspartiets holdning. Vi vil forbedre forholdene for både skatteborgerne og det offentlige, og dette forslag er en måde at gøre det på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om afgift af arv og gave [af Stetter m. fl.].

(Lovforslag nr. 205. Fremsat 16/4 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Spørgsmålet om barnløse ægtefællers arveafgift optager jo sindene en del. Bl.a. har forslagsstillernes partifælle, fru Hanne Budtz, to gange, i 1966 og i 1968, stillet spørgsmål herom i folketingets spørgetid. Spørgsmålet i 1968 var stillet til daværende finansminister Poul Møller, og jeg kan faktisk tiltræde hans svar til fru Hanne Budtz. Jeg skal dog gøre nogle bemærkninger, ikke mindst på baggrund af, at der igen i offentligheden føres ret megen debat omkring de barnløse ægtefællers situation med hensyn til arveafgift.

Hr. Poul Møller udtalte, at en fuldstæn-